

Για μια ANΤΑΡΣΥΑ πρωτοπόρα στον παλλαϊκό ξεσηκωμό και την ανασύνθεση της Αριστεράς της νίκης και της ανατροπής

Η συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ γίνεται σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο. Η οικονομική κρίση βαθαίνει διεθνώς, ένδειξη ότι οι αστικές δυνάμεις, παρά την ακραία αντιλαϊκή «φυγή προς τα εμπρός» που προκρίνουν, **δεν έχουν κατορθώσει να διατυπώσουν νέο ηγεμονικό πρόταγμα**, ένα νέο τεχνολογικό και κοινωνικό παράδειγμα για την έξοδο από την κρίση. Η ΕΕ αντιμέτωπη με την **ανοιχτή κρίση της αρχιτεκτονικής της ΟΝΕ και του ευρώ** κινείται σε δρόμους βαθιά **αντιδραστικής και αντιδημοκρατικής μετάλλαξης** μέσα από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας και την «Ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση». Στην **Ελλάδα** είναι εμφανές **δεν υπάρχει έξοδος από το φαύλο κύκλο της ύφεσης, της λιτότητας και της ανεργίας**, που οδηγεί σε μια **πρωτοφανούς βαρβαρότητας «εσωτερική υποτίμηση» και «ελεγχόμενη χρεοκοπία»**. Μέσα σε **συνθήκη μειωμένης εθνικής και λαϊκής κυριαρχίας οδεύουμε προς την κοινωνική καταστροφή**, προς μια βίαιη ανατροπή όλων των κατακτήσεων, προς τη διαμόρφωση μιας κοινωνίας ταπεινωμένης. Την ίδια στιγμή βαθαίνουν τα ρήγματα στις σχέσεις εκπροσώπησης, **καταγράφονται εξεγερσιακές διαθέσεις**, κομμάτι ενός νέου παγκόσμιου κύκλου με εξεγερσιακά χαρακτηριστικά, με αποκορύφωμα το κίνημα των Πλατειών, νέες αντιστάσεις βγαίνουν στο προσκήνιο – από τους φοιτητές μέχρι το «Δεν πληρώνω τα χαράτσια» και την έκρηξη οργής στον κόσμο του δημόσιου τομέα με τις απεργίες και τις καταλήψεις υπουργείων. Ως αποτέλεσμα το πολιτικό σύστημα αντιμετωπίζει μεγαλύτερη παρά ποτέ **πολιτική αστάθεια**, την ίδια στιγμή που αναδιπλώνεται σε μια ιδιαίτερα **αυταρχική μεταδημοκρατική και μεταηγεμονική κατεύθυνση, ένα σύγχρονο βοναπαρτισμό**.

Σε αυτή τη συγκυρία περισσότερο παρά ποτέ:

- **Άμεσος πολιτικός στόχος** πρέπει να είναι η **πτώση της κυβέρνησης και η ανατροπή του Μνημονίου και Μεσοπρόθεσμου** υπό το βάρος του λαϊκού παράγοντα και των λαϊκών κινητοποιήσεων.
- **Αυτό απαιτεί παλλαϊκό ξεσηκωμό με κλιμάκωση πολύμορφα, πρωτότυπα και αποφασιστικά των κινητοποιήσεων**. Κάθε μέσο σήμερα πρέπει να αξιοποιηθεί: η απεργιακή κλιμάκωση, η κατάληψη, η ανυπακοή στην εφαρμογή αποφάσεων, το γενικευμένο «Δεν πληρώνω», η έμπρακτη αλληλεγγύη και ακύρωση εκδικητικών μέτρων (π.χ. επανασύνδεση ηλεκτρικού ρεύματος).
- Ο παλλαϊκός ξεσηκωμός πρέπει να στηριχτεί στη διαμόρφωση πρωτότυπων μορφών **λαϊκής αυτοοργάνωσης και συντονισμού**, συνολικά ενός **μαχητικού, πολιτικοποιημένου λαϊκού κινήματος, σε κατεύθυνση ρήξης και ανατροπής**, έτσι ώστε η οργή να γίνεται όλο και πιο έναρθη, συγκεκριμένη και στοχευμένη και η λαϊκή δυναμική ούτε να συντριβεί ούτε να ενσωματωθεί σε όποιες νέες εκδοχές «κοινωνικού συμβολαίου» τυχόν προταθούν. **Αυτές οι αναβαθμισμένες μορφές αυτοοργάνωσης του λαού**, αυτά τα προπλάσματα μιας σύγχρονης «δυσδικής εξουσίας», οφείλουν να στηριχτούν στην εμπειρία των αγώνων, των απεργιών των κινημάτων ανυπακοής, των καταλήψεων και των «πλατειών».
- Ο **παλλαϊκός ξεσηκωμός πρέπει να στραφεί προς εκείνους τους πολιτικούς στόχους σήμερα** που ορίζουν τη **ρήξη με την κυρίαρχη πολιτική**. Τέτοιοι στόχοι είναι η **άμεση παύση πληρωμών στο χρέος και η διαγραφή του**, η **άμεση ρήξη με την ΟΝΕ και η έξοδος από ευρώ**, στην προοπτική της εξόδου από την ΕΕ, η απαίτηση **εθνικοποιήσεων τραπεζών** και μεγάλων επιχειρήσεων, η γενναία **αναδιανομή εισοδήματος** προς όφελος των δυνάμεων της εργασίας, η επανακατοχύρωση μορφών **εθνικής ανεξαρτησίας**.

Σήμερα ο **παροξυσμός της κρίσης και της επίθεσης**, η αυταρχική βοναπαρτιστική μετάλλαξη του πολιτικού συστήματος και οι **νέες εξεγερσιακές δυναμικές** διαμορφώνουν **μια κρίσιμη**

καμπή στον «παρατεταμένο λαϊκό πόλεμο». Έχει γίνει σαφές ότι για να γίνει πραγματικά πολιτικά επικίνδυνο, αποσταθεροποιητικό και νικηφόρο το λαϊκό κίνημα δεν απαιτείται μόνο κλιμάκωση των αγώνων ή της ανυπακοής. Απαιτείται και εκείνη η πολιτική στοχοθεσία αλλά και η πολιτική ηγεμονία που να σπρώχνει τις εξεγερσιακές δυναμικές σε κόμβους ρήξης με την κυρίαρχη πολιτική και να βαθαίνει το ρήγμα. Αυτό περνά και μέσα από την αναβάθμιση και επέκταση των μορφών λαϊκής οργάνωσης και την πάλη ώστε μέσα από αυτές οι ίδιες οι λαϊκές μάζες να διαλέγουν πολιτικούς στόχους ανατροπής. Περνά, όμως, και μέσα από την ύπαρξη εκείνης της πολιτικής πρωτοπορίας, ραχοκοκαλιάς και εκπροσώπησης που θα μπορεί να ορίσει αυτή την κρίσιμη ανατρεπτική πολιτικοποίηση.

Όλα αυτά κάνουν ακόμη πιο επιτακτική την ανάγκη για εκείνη την **Αριστερά που θα ηγηθεί της πάλης του λαού**, θα ανοίξει το δρόμο και για τη νικηφόρα αντίσταση και την ανατροπή. Σε αυτό μπορεί να συμβάλει ένα **Αριστερό Μέτωπο σε αντικαπιταλιστική και ανατρεπτική κατεύθυνση**, δηλαδή εκείνη η συγκρότηση της Αριστεράς που αναλογεί στη συσπείρωση των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων που έρχονται σε ρήξη με το κυβερνητισμό, τον ευρωπαϊσμό και τη συνδιαχειριστική λογική και που μπορεί να αποτελέσει το **πολιτικό νεύρο ενός νικηφόρου λαϊκού κινήματος**. Μόνο μια τέτοια Αριστερά θα μπορούσε να εκμεταλλευτεί την εκρηκτική όξυνση των αντιθέσεων που φέρνει η συγκυρία της κρίσης και η «εποχή των εξεγέρσεων», για να αποτελέσει το πραγματικό πολιτικό αντίπαλο δέος του αστισμού, αναμετρηθεί με το ζήτημα της εξουσίας και να θέσει το θέμα ευρύτερων πολιτικών ανατροπών και της εκκίνησης διαδικασιών κοινωνικού μετασχηματισμού. Αυτό διευκολύνεται από το ότι σήμερα το **ζήτημα του χρέους, της ρήξης με την ευρωπαϊκή προοπτική της εθνικής ανεξαρτησίας, της αρνήσης του κυβερνητισμού**, αλλά και της εμπιστοσύνης στη δυνατότητα να υπάρξουν ανατροπές και νίκες στους αγώνες **χαράσσει νέες διαχωριστικές γραμμές και νέες δυνατότητες ενότητας μέσα στην Αριστερά**.

Σήμερα η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, μαζί με τάσεις, ρεύματα και αγωνιστές που σήμερα είναι μέσα στο Συνασπισμό, το ΚΚΕ, το ΣΥΡΙΖΑ, το Μέτωπο Αλληλεγγύης και Ανατροπής, που αναζητούν τη ρήξη με τον κυβερνητισμό, τον ευρωπαϊσμό και το σεχταρισμό, αλλά και πρωτοπόρους αγωνιστές από τα κινήματα θα μπορούσαν να αποτελέσουν τη μαγιά ενός τέτοιου μετώπου. Είναι υποχρέωση κι ευθύνη της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ να πάρει τέτοιες πρωτοβουλίες**. Αν υπάρχουν δυνάμεις, ρεύματα και αγωνιστές που με σαφήνεια λένε στάση πληρωμών στο ληστρικό χρέος, ρήξη με το ευρώ και την ΕΕ, εθνικοποιήσεις, αναδιανομή εισοδήματος, στηρίζουν τις λαϊκές κινητοποιήσεις και την κλιμάκωση των αγώνων και αναφέρονται στη σοσιαλιστική προοπτική, τι άλλο χρειάζεται για να συμπορευτούμε μαζί τους;

Για εμάς μια τέτοια πολιτική κατεύθυνση:

- Είναι αλληλένδετη με την **γραμμή για τον παλλαϊκό ξεσηκωμό**, την αναβάθμιση των μορφών λαϊκής αυτοοργάνωσης, την κλιμάκωση των απεργιακών κινητοποιήσεων και των κινημάτων ανυπακοής και των μορφών έμπρακτης αλληλεγγύης.
- Σχετίζεται με την **κρίσιμότητα της συγκυρίας** αλλά και τις ανατρεπτικές δυνατότητες που ανοίγονται, **είναι κομμάτι της προσπάθειας για μια αριστερά που να μπορεί πραγματικά να αναμετρηθεί με το ερώτημα της εξουσίας και της κοινωνικής ανατροπής**.
- **Δεν έχει σχέση με την «ενότητα της Αριστεράς»** εμπεριέχει **ρήξεις και ανασυνθέσεις**: με τον αριστερό κυβερνητισμό και της καταναγκαστική εμμονή στην πρόσδεση στην ΕΕ που διαλέγει η ηγεσία του ΣΥΝ απαιτείται ρήξη· τον απομονωτισμό και το σεχταρισμό της σημερινής ηγεσίας του ΚΚΕ πρέπει να τον προσπεράσουμε· με την επαναστατική λογοκοπία θέλουμε διαζύγιο.
- Απαιτεί να είναι η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ αυτή που θα πάρει την πρωτοβουλία**. Μόνο εάν η αντικαπιταλιστική αριστερά πάρει την πρωτοβουλία, θα βάλει αυτή καταλυτικά τις αναγκαίες πολιτικές οριοθετήσεις και θα μπει αποφασιστικά στη συζήτηση για την Αριστερά που απαιτεί η

εποχή μας. Είναι, ταυτόχρονα, ένας τρόπος για να μπορέσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να συνεχίσει να διευρύνει την επιρροή της. Ο κόσμος που στράφηκε στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν εκτίμησε μόνο το ριζοσπαστισμό ή την κινηματική εντιμότητα, αλλά και το πώς, ιδίως στην περίοδο των αυτοδιοικητικών εκλογών, μπήκε στην κουβέντα για την Αριστερά.

- **Βρίσκεται σε διαλεκτική σχέση**, ταυτόχρονα προϋποθέτοντας και ενισχύοντας, με τη διαμόρφωση ενός **σύγχρονου κομμουνιστικού ρεύματος**, στηριγμένο σε ένα **σύγχρονο και επαναστατικά ανανεωμένο μαρξισμό**.
- Αναλογεί στις **προσδοκίες πολλών ανένταχτων αγωνιστών** αλλά και διανοουμένων που ανοιχτά στηρίζουν μια τέτοια κατεύθυνση. **Πατάει πάνω σε συγκεκριμένες συλλογικές αγωνιστικές κινηματικές εμπειρίες**: Τον τρόπο που ένα ευρύτερο δυναμικό συναντήθηκε μέσα στον ξεσηκωμό στις πλατείες. Την ενωτική δράση στο συντονισμό σωματείων και στην επιτροπή Δεν χρωστάμε, δεν πουλάμε, δεν πληρώνουμε. Την ανοιχτή συζήτηση σε όλους τους χώρους της Αριστεράς και τη σύγκλιση ενός ευρύτερου δυναμικού γύρω από τους κρίσιμους στόχους του αναγκαίου σήμερα αριστερού προγράμματος πάλης.

Σε αυτό το πλαίσιο η **Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποκτά ξεχωριστή σημασία**. Γι' αυτό και είναι επιτακτική η **πάλη και συλλογική προσπάθεια ισχυρή, μαζική και δημοκρατική ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, η προσπάθεια ώστε η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ να έχει πρωτοπόρο ρόλο στο κίνημα**, να βαθύνει και να προχωρήσει τη συζήτηση για το **αναγκαίο σήμερα αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα**, να ανοίξει τη συζήτηση για τη **σύγχρονη επαναστατική στρατηγική**, να πρωταγωνιστήσει στην αναγκαία διαδικασία **ανασύνθεσης της ριζοσπαστικής Αριστεράς** που η κρισιμότητα των καιρών επιβάλλει.

Ακριβώς, γι' αυτό το λόγο είναι σημαντικό βήμα η κατοχύρωση μιας πραγματικά δημοκρατικής λειτουργίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τομή σε σχέση με τις παραδόσεις όλων των ρευμάτων της Αριστεράς. Είναι σημαντικό ότι κατοχυρώνουμε την αρχή «ένας σύντροφος – μίας ψήφος», τις αποφάσεις με δημοκρατικό τρόπο χωρίς βέτο και υποχρεωτική ομοφωνία. Έτσι παύουμε να λειτουργούμε ως μέτωπο κορυφής και κάνουμε βήματα στο **να είναι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ένα εργαστήριο πολιτικοποίησης** και παραγωγής πρωτότυπων πολιτικών συνθέσεων και κατευθύνσεων. Μας δίνεται η δυνατότητα να συναντηθούμε με αγωνίστριες και αγωνιστές και να τους κάνουμε πραγματικά συμμετόχους Όμως, χρειάζονται και άλλα βήματα: **Κατοχύρωση των κλαδικών επιτροπών** ακριβώς γιατί πρέπει συνδεθούμε με τους χώρους δουλειάς και τα κινήματα. **Ανοιχτή συζήτηση, συνδιαμόρφωση και δημοκρατική απόφαση** σε κάθε επίπεδο. Λειτουργία **θεματικών επιτροπών** για να βαθαινούν οι επεξεργασίες και να οργανώνεται καλύτερα η πολιτική παρέμβαση (επιτροπή για Τοπική Αυτοδιοίκηση, επιτροπή για τα Αγροτικά, γραφείο τύπου κ.ά.) **Πανελλαδικό έντυπο (εφημερίδα) της ΑΝΤΑΡΣΥΑ** για να έχουμε ένα κρίσιμο εργαλείο παρέμβασης.

Η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, πρέπει να γίνει σημείο αναφοράς μέσα στην συζήτηση της Αριστεράς, πρέπει να εξοπλίσει ένα ευρύτερο δυναμικό για τις μάχες που έρχονται και να αποτελέσει την αφετηρία για κρίσιμες πολιτικές πρωτοβουλίες:

- **Να επεξεργαστεί τη γραμμή του παλλαϊκού ξεσηκωμού και των μορφών οργάνωσης του λαού** (ταξικό εργατικό κίνημα, μαχητικό φοιτητικό κίνημα, αναβαθμισμένες μορφές λαϊκής οργάνωσης, αυτοοργάνωσης και αλληλεγγύης).
- **Να βαθύνει το προγραμματικό της λόγο**, επικεντρώνοντας στα κομβικά σημεία, αλλά και ανοίγοντας την κουβέντα για το «μετά το ευρώ τι;» και αυτό που μπορούμε να ορίσουμε ως «παραγωγική ανασυγκρότηση σε σοσιαλιστική κατεύθυνση».
- Να επιμένει σε κάθε επίπεδο στο δρόμο της **ανατρεπτικής κοινής δράσης της Αριστεράς μέσα στο κίνημα**.
- **Πάνω από όλα, πρέπει κάνει ανοιχτή πρόταση προς το σύνολο του κόσμου της Αριστεράς, των τάσεων, των ρευμάτων και των αγωνιστών που μοιράζονται την**

ανάγκη ρήξης με την ΕΕ, το χρέος και τον «υπαρκτό νεοφιλελευθερισμό», για τη συνδιαμόρφωση εκείνης της Αριστεράς που θα μπορέσει να ηγηθεί της πάλης του λαού. Η πρόταση αυτή πρέπει να είναι πρόταση για τη διαμόρφωση αριστερού μετώπου σε αντικαπιταλιστική και ανατρεπτική κατεύθυνση και ριζικής αλλαγής – ανασύνθεσης του τοπίου μέσα στην Αριστερά. Τα βασικά πολιτικά σημεία πρέπει να περιλαμβάνει αυτή η πολιτική πρόταση πρέπει να είναι: α) Οι βασικές αιχμές του αναγκαίου σήμερα αντικαπιταλιστικού πολιτικού προγράμματος β) Η έμφαση στην μαχητική κινηματική δράση, η ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, η υποστήριξη της πολιτικής ανυπακοής, η ενίσχυση της λαϊκής αυτοοργάνωσης γ) Η επιμονή στη διαλεκτική ανάμεσα στην αντίσταση και την κοινωνική ανατροπή σε σοσιαλιστική κατεύθυνση.

Σε κάθε περίπτωση πρέπει όλες και όλοι να συνειδητοποιήσουμε ότι αν σήμερα, εμπεδωθεί η συνθήκη κοινωνικής καταστροφής που μεθοδεύουν κυβέρνηση και Τρόικα η Αριστερά θα βρεθεί, αργά ή γρήγορα και σε συνθήκη πολιτικής συντριβής. Αντίθετα, εάν η Αριστερά διαλέξει το δρόμο της ρήξης, της καθοδήγησης του «παρατεταμένου λαϊκού πολέμου» μέχρι τη νίκη, της επικέντρωσης στα κρίσιμα σημεία που διαχωρίζουν την υποταγή από την ανατροπή, όχι μόνο θα τροποποιήσει τον πραγματικό συσχετισμό δύναμης αλλά και θα δει να ανοίγονται πρωτόγνωρες δυνατότητες για μια σύγχρονη επαναστατική στρατηγική.

Σήμερα, περισσότερο παρά ποτέ, η τύχη και το μέλλον της Αριστεράς, συμπεριλαμβανομένης και της αντικαπιταλιστικής, συνδέονται από την κλίμακα και το βαθμό στον οποίο θα μπορέσουμε να τροποποιήσουμε τον κοινωνικό και πολιτικό συσχετισμό δύναμης. Είναι κοντόθωρο και μυωπικό να περιορίσουμε τη στοχοθεσία μας απλώς στον εσωτερικό συσχετισμό της Αριστεράς ή τη στενή οργανωτική ενίσχυση. Χρειάζεται να δούμε τη «μεγάλη εικόνα». Αυτό είναι το νόημα μιας αριστεράς που θα ξανάπιανε όντως το νήμα της ΕΑΜικής εποποιίας σε καιρούς διαφορετικούς, δηλαδή το νήμα μιας Αριστεράς που στηριζόμενη στη συγκεκριμένη ανάλυση της συγκεκριμένης κατάστασης δοκιμάζει να επεξεργαστεί μια πρωτότυπη επαναστατική στρατηγική και βοηθά ώστε ο λαός για άλλη μια φορά να γράψει ιστορία.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποτέλεσε μέχρι τώρα ένα ιδιαίτερα ελπιδοφόρο εγχείρημα. Δεν ήταν απλώς μια συσπείρωση των αντικαπιταλιστικών δυνάμεων, αλλά μια διαφορετική πρόταση για την Αριστερά που απαιτούν οι καιροί. Γέννημα μεγάλων αγώνων, έκανε τα πρώτα της βήματα μέσα στη συνθήκη ενός πρωτόγνωρου λαϊκού ξεσηκωμού και της μεγαλύτερης πρόκλησης που αντιμετώπισε το λαϊκό κίνημα στον τόπο μας μετά τη δικτατορία. Η μαζικότητά της, η πανελλαδική της δικτύωση, η πρωτοπόρα δράση σε όλους τους μεγάλους αγώνες, η ενίσχυση της εκλογικής καταγραφής δικαιώνουν αναμφίβολα αυτό το εγχείρημα. Σήμερα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καλείται όχι απλώς να επιβεβαιώσει τις θέσεις της, ούτε να κατοχυρώσει μόνο τον πολιτικό της χώρο ή την επιρροή της. Καλείται να παίξει πρωτοπόρο ρόλο σε μια μεγάλη κοινωνική και πολιτική αναμέτρηση, να συναντηθεί με πραγματικές δυναμικές ρήξης και ανατροπής και να πάρει την πρωτοβουλία για όλα τα αναγκαία βήματα που θα ξανακάνουν την Αριστερά το πραγματικό αντίπαλο δέος του συστήματος της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης.

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΑΝΑΣΥΝΘΕΣΗ

www.aran.gr